

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Οδηγία υπ'Αριθμ. 31990L0088

Οδηγία 90/88/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Φεβρουαρίου 1990 για την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη

Αποφασίζουμε:

*

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Φεβρουαρίου 1990

για την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (90/88/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α, την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη την γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι στο άρθρο 5 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ (4) προβλέπεται η καθιέρωση μιας ή περισσότερων κοινοτικών μεθόδων για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου σχετικά με το κόστος της καταναλωτικής πίστης·

ότι είναι σκόπιμο, για να προωθηθεί η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να εξασφαλιστεί η επαρκής προστασία των καταναλωτών, να χρησιμοποιείται, σε ολόκληρη την Κοινότητα, μία μόνο μέθοδος υπολογισμού του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου·

ότι είναι σκόπιμο, με στόχο την καθιέρωση της μεθόδου αυτής και σύμφωνα προς τον ορισμό του συνολικού κόστους της πίστωσης για τον καταναλωτή, να διατυπωθεί ένας ενιαίος μαθηματικός τύπος για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου ποσοστού επιβάρυνσης και να καθοριστούν οι συντελεστές του κόστους της πίστωσης που πρέπει να χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό αυτό με την υπόδειξη των εξόδων που δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη·

ότι, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, τα κράτη μέλη τα οποία, πριν από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας εφαρμόζουν νομοθεσία, η οποία επιτρέπει τη χρησιμοποίηση άλλης μεθόδου υπολογισμού του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου θα πρέπει να μπορούν να εξακολουθούν να εφαρμόζουν την νομοθεσία αυτή·

ότι, πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, και υπό το φως της αποκτηθείσης εμπειρίας, το Συμβούλιο θα λάβει απόφαση με βάση πρόταση της Επιτροπής που θα επιτρέψει την εφαρμογή ενιαίου μαθηματικού τύπου·

ότι ενδείκνυται, εφόσον χρειάζεται, να λαμβάνονται ορισμένες υποθέσεις για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου·

ότι είναι σκόπιμο να εξακολουθήσουν να εξαιρούνται εν μέρει από την παρούσα οδηγία οι ενυπόθηκες πιστώσεις επί ακινήτου, λόγω του ειδικού τους χαρακτήρα·

ότι οι πληροφορίες που ανακοινώνονται υποχρεωτικά στον καταναλωτή, στο γραπτό κείμενο της πιστωτικής σύμβασης, πρέπει να είναι ευρύτερες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 87/102/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 παράγραφος 2, τα στοιχεία δ) και ε) αντικαθίστανται ως εξής:

«δ) "συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή": το σύνολο όλων των επιβαρύνσεων, συμπεριλαμβανομένων των τόκων και των λοιπών εξόδων, τις οποίες καλείται να πληρώσει ο καταναλωτής για την πίστωση που του δίνεται·

ε) "συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο": είναι το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, εκφραζόμενο ως ετήσιο ποσοστό του ποσού της παρεχόμενης πίστωσης και υπολογιζόμενο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1α της παρούσας οδηγίας».

2. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

Άρθρο 1α

1. α) Το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο μιας πίστωσης είναι το επιτόκιο που εξισώνει, σε ετήσια βάση, τις παρούσες αξίες του συνόλου των μελλοντικών ή των τρεχουσών υποχρεώσεων (δανείων, εξοφλήσεων και επιβαρύνσεων) που έχουν αναληφθεί από το δανειστή και τον δανειζόμενο καταναλωτή, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με το μαθηματικό τύπο που περιέχεται στο παράρτημα II.

β) Στο παράρτημα III παρατίθενται ενδεικτικώς τέσσερα παραδείγματα της μεθόδου υπολογισμού.

2. Κατά τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου προσδιορίζεται το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο δ), χωρίς να συνυπολογίζονται οι εξής επιβαρύνσεις:

i) τα έξοδα με τα οποία επιβαρύνεται ο καταναλωτής σε περίπτωση που παραβεί οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις που τον βαρύνουν βάσει της σύμβασης πίστωση,

ii) τα επιπλέον της τιμής αγοράς έξοδα που οφείλει να πληρώσει ο καταναλωτής κατά την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών ανεξάρτητα από το αν αγοράζει επί πιστώσει ή τοις μετρητοίς,

iii) τα έξοδα μεταφοράς των χρημάτων, καθώς και τα έξοδα που συνδέονται με τη διατήρηση λογαριασμού, στον οποίο κατατίθενται τα χρήματα για την εξόφληση του δανείου και την πληρωμή των τόκων και των λοιπών εξόδων, εκτός εάν ο καταναλωτής δεν έχει αρκετή ελευθερία επιλογής στο θέμα αυτό και εάν τα έξοδα αυτά είναι αφύσικα υψηλά· η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στα έξοδα ανάκτησης των εξοφλητικών ή άλλων ποσών, είτε σε ρευστό εισπράττονται είτε με άλλο τρόπο,

iv) οι συνδρομές για την εγγραφή σε ενώσεις ή συλλόγους που απορρέουν από συμφωνίες ξεχωριστές από την

πιστωτική σύμβαση, έστω και αν έχουν επίπτωση στους όρους χορήγησης της πίστωσης,

ν) τα ασφάλιστρα ή τις δαπάνες εγγυήσεων, συμπεριλαμβάνοντας ωστόσο τα έξοδα που αφορούν την εξασφάλιση της καταβολής σε περίπτωση θανάτου, αναπηρίας, ασθενείας ή ανεργίας του καταναλωτή, ενός ποσού ίσου ή κατώτερου του συνόλου της πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των τόκων και των άλλων εξόδων, και τα οποία επιβάλλει υποχρεωτικά ο δανειστής ως προϋπόθεση της παροχής της πίστωσης.

3. α) Εάν οι πιστωτικές πράξεις τις οποίες αφορά η παρούσα οδηγία υπόκεινται σε εθνικές νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν την 1η Μαρτίου 1990, δυνάμει των οποίων επιβάλλονται ανώτατα όρια στο συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο των εν λόγω πράξεων, και που επιτρέπουν να μη λαμβάνονται υπόψη, σε σχέση με τα όρια αυτά, έξοδα κατ' αποκοπήν εισπραττόμενα, διαφορετικά από αυτά που απαριθμούνται στα σημεία ι) έως ν) της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν, αποκλειστικά και μόνο για τις εν λόγω πράξεις, να μη λαμβάνουν υπόψη τα προαναφερθέντα έξοδα κατά τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, υπό τον όρο ότι θα απαιτείται, για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 και στην πιστωτική σύμβαση, να ενημερώνεται ο καταναλωτής για το ύψος των σχετικών ποσών και για τον υπολογισμό τους στις πληρωμές που πρέπει να γίνουν.

β) Τα κράτη μέλη δεν μπορούν πλέον να εφαρμόζουν το στοιχείο α) από την έναρξη ισχύος του ενιαίου μαθηματικού τύπου υπολογισμού του του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, στην Κοινότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 στοιχείο γ).

4. α) Το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο υπολογίζεται τη στιγμή που συνάπτεται η σύμβαση πίστωσης, με την επιφύλαξη της διάταξης για τις αγγελίες ή τις διαφημιστικές προσφορές που περιέχεται στο άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας.

β) Ο υπολογισμός γίνεται βάσει της προϋπόθεσης ότι η σύμβαση πίστωσης παραμένει εν ισχύ κατά τη συμφωνηθείσα διάρκειά της και ότι ο δανειστής και ο καταναλωτής εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τους όρους και στις προθεσμίες που έχουν συμφωνηθεί.

5. α) Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο α) και υπό τύπο μεταβατικού μέτρου, τα κράτη μέλη στα οποία, πριν από την 1η Μαρτίου 1990 ίσχυαν νομοθετικές διατάξεις που επέτρεπαν, για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, να χρησιμοποιείται μαθηματικός τύπος διαφορετικός από τον περιεχόμενο στο παράρτημα ΙΙ, μπορούν να εξακολουθήσουν να τον χρησιμοποιούν στο έδαφός τους επί μία τρίτη από την 1η Ιανουαρίου 1993.

Τα κράτη μέλη θα λάβουν τα πρόσφορα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, στο έδαφός τους, θα χρησιμοποιείται ένας μόνον μαθηματικός τύπος υπολογισμού του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου.

β) έξι μήνες πριν από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται στο στοιχείο α), η Επιτροπή υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση με πρόταση η οποία, με βάση τη μέχρι τότε πείρα, θα επιτρέπει τη θέσπιση ενιαίου κοινοτικού μαθηματικού τύπου υπολογισμού του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου.

γ) Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, αποφαινεται με ειδική πλειοψηφία βάσει προτάσεως της Επιτροπής πριν την 1η Ιανουαρίου 1996.

6. Στις συμβάσεις πίστωσης, οι οποίες περιέχουν ρήτρες δυνάμει των οποίων είναι δυνατό να μεταβληθεί το επιτόκιο και το ποσό ή το επίπεδο άλλων επιβαρύνσεων που συμπεριλαμβάνονται στο συνολικό ετήσιο επιτόκιο αλλά δεν μπορούν να προσδιοριστούν επακριβώς τη στιγμή του υπολογισμού του, ο υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου γίνεται με την προϋπόθεση ότι το επιτόκιο και τα λοιπά έξοδα παραμένουν σταθερά ως προς το αρχικό τους επίπεδο και ισχύουν καθόλη τη διάρκεια της πιστωτικής σύμβασης. 7. Όταν υπάρχει ανάγκη, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο μπορεί να υπολογίζεται βάσει των ακόλουθων υποθέσεων:

- εάν στη σύμβαση δεν καθορίζεται ανώτατο ποσό πίστωσης, θεωρείται ότι η χορηγηθείσα πίστωση ισούται με το ποσό που έχει καθορίσει το οικείο κράτος μέλος, χωρίς όμως να υπερβαίνει το ισόποσο 2 000 Ecu,
- εάν δεν καθορίζεται πίνακας προθεσμιών εξόφλησως ούτε συνάγεται από τις ρήτρες της σύμβασης ή από τον τρόπο εξόφλησης της πίστωσης η διάρκεια της πίστωσης θεωρείται ενός έτους,
- εφόσον η σύμβαση προβλέπει περισσότερες από μία ημερομηνίες εξόφλησης, εάν δεν ορίζεται άλλως, θεωρείται ότι η χορήγηση του δανείου και οι εξοφλητικές πληρωμές θα διενεργηθούν κατά την εγγύτερη ημερομηνία από εκείνες που προβλέπονται στην πιστωτική σύμβαση».

3. Στο άρθρο 2, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι διατάξεις του άρθρου 1α και των άρθρων 4 έως 12 δεν εφαρμόζονται στις πιστωτικές συμβάσεις ή στις υποσχέσεις παροχής ενυπόθηκης πίστης εφόσον δεν έχουν ήδη αποκλεισθεί από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α).»

4. Στο άρθρο 4 παράγραφος 2 προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«γ) περιγραφή του ποσού, του αριθμού και της περιοδικότητας ή των ημερομηνιών των δόσεων τις οποίες πρέπει να καταβάλλει ο καταναλωτής για την εξόφληση του δανείου και την πληρωμή των τόκων και των λοιπών εξόδων, καθώς και το συνολικό ποσό αυτών των δόσεων, όταν αυτό είναι δυνατόν·

δ) περιγραφή των στοιχείων του κόστους που αναφέρονται στο άρθρο 1α παράγραφος 2, πλην των εξόδων που συνδέονται με τη μη τήρηση των συμβατικών υποχρεώσεων, και δεν έχουν περιληφθεί στον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, αλλά βαρύνουν τον καταναλωτή υπό ορισμένες προϋποθέσεις, καθώς και μια αναλυτική περιγραφή αυτών των προϋποθέσεων. Όταν το ακριβές ύψος αυτών των στοιχείων είναι γνωστό, αναγράφεται, ενώ όταν δεν είναι γνωστό δίνεται, ει δυνατόν, είτε μια μέθοδος υπολογισμού του, είτε η ρεαλιστικότερη δυνατή εκτίμησή του.»

5. Το άρθρο 5 καταργείται.

6) Το παράρτημα γίνεται παράρτημα I, και στην παράγραφο 1 προστίθεται το εξής σημείο:

«ix) η αναφορά της ενδεχόμενης υποχρεώσεως του καταναλωτή να σχηματίσει κατάθεση ταμειωτηρίου ενός ορισμένου ποσού το οποίο πρέπει να τοποθετηθεί σε ειδικό λογαριασμό.»

7. Προστίθενται τα παραρτήματα II και III που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 1990.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. J. O'MALLEY

(1) ΕΕ αριθ. C 155 της 14. 6. 1988, σ. 10.

(2) ΕΕ αριθ. C 96 της 17 4. 1987, σ. 87 και

ΕΕ αριθ. C 291 της 20. 11. 1989, σ. 50.

(3) ΕΕ αριθ. C 337 της 31. 12. 1988, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 42 της 12. 2. 1987, σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΒΑΣΙΚΗ ΕΞΙΣΩΣΗ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑ ΔΑΝΕΙΩΝ ΑΦΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΦΛΗΤΕΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΩΝ ΑΦΕΤΕΡΟΥ

$$1.2.3.4.5.6 // // K = m K = 1 // AK (1 + i) tK // = // K' = m' K' = 1 // A'K' (1 + i) tK'$$

όπου:

1.2 // K // ο αύξων αριθμός ενός δανείου, // K' // ο αύξων αριθμός μιας εξοφλητικής δόσης ή μιας πληρωμής επιβαρύνσεων, // AK // είναι το ποσό του υπ' αριθμόν K δανείου, // A'K' // είναι το ποσό της υπ' αριθμόν K' εξοφλητικής δόσης ή πληρωμής επιβαρύνσεων,
// // είναι το σύμβολο του αθροίσματος, // m // είναι ο αύξων αριθμός του τελευταίου δανείου, // m' // είναι ο αύξων αριθμός της τελευταίας εξοφλητικής δόσης ή πληρωμής επιβαρύνσεων, // tK // είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας του δανείου υπ' αριθμόν 1 και της ημερομηνίας χορηγήσεως των επομένων δανείων υπ' αριθμούς 2 έως m, // tK' // είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας χορηγήσεως του δανείου υπ' αριθμόν 1 και της ημερομηνίας πληρωμής της εξοφλητικής δόσης ή επιβάρυνσης υπ' αριθμούς 1 έως m', // i // είναι το συνολικό ετήσιο ποσοστό επιβάρυνσης, το οποίο μπορεί να υπολογιστεί (είτε αλγεβρικά, είτε μέσω διαδοχικών προσεγγίσεων, είτε μέσω προγράμματος υπολογιστή), όταν οι λοιποί όροι της εξίσωσης είναι γνωστοί, είτε από τη σύμβαση, είτε από αλλού.

Παρατηρήσεις:

- Τα ποσά που καταβάλλονται και από τις δύο πλευρές σε διαφορετικά χρονικά σημεία δεν είναι κατ' ανάγκη ίσα, ούτε καταβάλλονται κατ' ανάγκην ανά ίσα διαστήματα.
- Εναρκτήριο ημερομηνία είναι η ημερομηνία του πρώτου δανείου.
- Ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ των ημερομηνιών που λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό εκφράζεται σε έτη ή κλάσματα έτους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1. Πρώτο παράδειγμα

Ποσό του δανείου $S = 1\,000$ Ecu.

Εξοφλείται σε μία και μόνη πληρωμή $1\,200$ Ecu που καταβάλλεται 18 μήνες, δηλαδή 1,5 έτος, μετά το χρόνο χορηγήσεως του δανείου.

$$1.2 // \text{ Η εξίσωση γίνεται } 1\,000 = // 1\,200 (1+i)^{1,5} \quad 1.2.3 // \text{ ή } // (1+i)^{1,5} // = 1,2 // // 1+i // = 1,129243 \dots // // i // = 0,129243 \dots$$

Το εν λόγω ποσό θα στρογγυλευθεί σε 12,9 % ή σε 12,92 %, ανάλογα με το εάν το κράτος ή τα συναλλακτικά ήθη δέχονται να στρογγυλευθεί το πρώτο ή το δεύτερο δεκαδικό ψηφίου του ποσοστού.

2. Δεύτερο παράδειγμα

Το δανειζόμενο ποσό ανέρχεται σε $S = 1\,000$ Ecu, ο δανειστής όμως παρακρατεί 50 Ecu για τα έξοδα έρευνας και φακέλου, ώστε το δάνειο να ανέρχεται στην πραγματικότητα σε 950 Ecu· η εξόφληση 1 200 Ecu πραγματοποιείται, όπως και στο πρώτο παράδειγμα, 18 μήνες μετά την ημερομηνία χορηγήσεως του δανείου.

$$1.2 // \text{ Η εξίσωση γίνεται } 950 = // 1\,200 (1+i)^{1,5} \quad 1.2.3.4.5.6 // // \text{ ή } // (1+i)^{1,5} // = // 1\,200 950 // = 1,263157 \dots$$
$$1.2.3.4.5,6 // // // 1+i // = // 1,16851 \dots // // // i // = // 0,16851 \dots \text{ στρογγυλεμένο σε } 16,9 \text{ ή } 16,85 \%$$

3. Τρίτο παράδειγμα

Το δανειζόμενο ποσό ανέρχεται σε 1 000 Ecu εξοφλητέα σε δύο δόσεις των 600 Ecu η κάθε μία, οι οποίες καταβάλλονται μετά από ένα και δύο έτη αντιστοίχως.

1.2.3.4 // Η εξίσωση γίνεται $1000 = 600(1+i) + 600(1+i)^2$

Λύνεται αλγεβρικά και καταλήγει σε $i = 0,1306623$, στρογγυλεμένα σε 13,1 % ή σε 13,07 %.

4. Τέταρτο παράδειγμα

Το δανειζόμενο ποσό ανέρχεται σε 1000 Ecu και τα ποσά που πρέπει να πληρώσει ο δανειζόμενος είναι:

1.2.3 // Μετά τρεις μήνες // (0,25 έτους): // 272 Ecu // Μετά έξι μήνες // (0,50 έτους): // 272 Ecu // Μετά δώδεκα μήνες // (1 έτος): // 544 Ecu // Σύνολο // // 1088 Ecu

Η εξίσωση γίνεται:

1.2.3.4.5.6 // $1000 = 272(1+i)^{0,25} + 272(1+i)^{0,50} + 544(1+i)$

Η ανωτέρω εξίσωση επιτρέπει τον υπολογισμό του i μέσω διαδοχικών προσεγγίσεων, που μπορούν να υπολογιστούν με έναν υπολογιστή τσέπης.

Καταλήγει σε:

$i = 0,1321$ στρογγυλεμένο σε 13,2 ή 13,21 %.

Βρυξέλλες, 1990-03-10